

Zgodba se začne, ko zvečer ugledni 76 letni starec kustos Jacques Sauniere v Veliki galeriji muzeja Loure preži pred morilcem. Morilcu je ime Silas in je albin. Kustos Silasu tik preden ga le ta ustrelji v trebuh, izda skrivnost oziroma mu pove laž. Silas ustreljenega kustosa pusti v galeriji, on pa zbeži. Kustos se zaveda, da mu je preostalo še dobrih petnajst minut življenja, zato se odloči, da mora najti način, da bo posredoval pravo skrivnost. Čez dobrih 20 minut so ga našli mrtvega varnostniki.

Na isti večer pa ameriški profesor Robert Langdon predava o verski simboliki na ameriški univerzi v Parizu. Sredi noči ga je prebudil poročnik Jerome Collet s sodne policije z namenom, da ga odpelje v muzej, kjer so našli umorjenega kustosa, da bi jim pomagal pri razvozlanju umora. Ko ga poročnik odpelje na kraj zločina, mu pokaže sliko umorjenega kustosa, katerega Langdon osebno ni poznal, vendar sta se imela po predavanju namen srečati. Prispela sta v muzej. Tam ju je pričakal stotnik Bezu Fache, ki ga je odpeljal v Veliko galerijo. Robert Langdon je na tleh zagledal kustosa, ki je nag ležal v nenavadnem položaju, na trebuhu je imel s krvjo narisane preproste simbole, pet ravnih črt, ki so se križale in tvorile zvezdo s petimi kraki – PENTAGRAM.

Med tem časom pa morilec Silas iz svojega stanovanja, kjer pokliče Učitelja, da je svojo nalogo uspešno opravil, torej, da je ubil velikega mojstra in tudi tri njegove pomočnike, ter da so mu vsi potrdili obstoj clef de voute – legendarnega sklepnika, ki naj bi bil skrit v cerkvi Saint-Sulpice. Učitelj mu je naročil, da mora v cerkev in mu sklepnik prinesiti, nato pa je poklical škofa Manuela Aringarosa, ter ga seznanil z novico. Škof Aringarosa je bil že deset let na čelu organizacije Opus Dei, ki jo je leta 1928 ustanovil španski duhovnik Josemaria Escriva, in se je zavzemala za vrnitev h konservativnim katoliškim vrednotam, ter spodbujala člane, da se v življenju žrtvujejo in opravljajo božje delo. Opus Dei je bila svetovna velesila in finančno najtrdnjša katoliška organizacija na svetu, ki je uživala popolno podporo in blagoslov Vatikana – bila je celo osebna papeževa prelatura, kljub temu, da je temeljila na tem, da so se njeni privrženci odpovedovali svoji lastnini in se za grehe pokorili z bičanjem in nošenjem pasu z bodicami.

V muzeju pa sta Robert in Fache ugotavljala, kaj jim je kustos želel sporočiti. V njegovi levici sta našla posebne vrste pisalo, ki je bilo vidno samo pod črno lučjo. Ko sta ugasnila luči in na parketu pred truplom zagledala napis v angleščini:

13-3-2-21-1-1-8-5
Demon, zla car,
da Ani violino

nato pa še obris kroga okoli trupa, katerega pomen je Langdon prepoznal – KANON PROPORCEV – kustos je ustvaril kopijo najslavnejše skice Leonarda da Vincija v naravni velikosti, ki je veljal za anatomsko najbolj pravilno risbo – popolni krog, v katerem je vrisano golo moško telo z iztegnjenimi rokami in nogami.

Takrat se jima pridruži Sophie Neveu, agentka, ki je študirala kriptologijo in jo je imel stotnik Fache za največjo zgago v kriptološkem oddelku sodne policije, ter jima pove, da je razvozlala številčno šifro, hkrati pa Langdonu naroči, da nujno pokliče na ameriško veleposlaništvo. Ko je poklical na številko, ki mu jo je posredovala Sophia, se mu je oglasil avtomatski odzivnik, na katerem je poslušal sporočilo, ki ga je posnela Sophia, v katerem mu razlaga, da ga ima agent Fache za glavnega osumljenca in da ona ve, da ni kriv in da naj gre na stranišče na koncu Velike galerije, kar je Langdon tudi storil. Tam mu je Sophia povedala, da so mu v suknjič namestili sledilno napravo, ter da mu niso pokazali celotnega sporočila, ki ga je kustos napisal na tla. Manjkala je še zadnja vrsta in sicer:

P.S. Poišči Roberta Langdona.

Iz tega je sklepala, da Fache sumi Langdona, saj je bilo njegovo ime napisano ob truplu v galeriji, prav tako v kustosovem koledarju, saj sta bila dogovorjena za srečanje v času umora. Povedala mu je tudi, da predvideva, da je bilo sporočilo namenjeno njej, saj je bil kustos Jacques Saunier njen dedek, vendar zadnjih deset let nista imela stikov. Ker je vedela, da Langdon ni kriv, mu je hotela pomagati zbežati iz muzeja do ameriškega veleposlaništva, kjer naj bi bil pred francosko sodno policijo varen, dokler mu ne dokažejo krivde. Razbila je šipo na stranišču, stopila na okensko polico in vrgla Langdonov jopič s sledilno napravo na kamion s priklopnikom. Agenti so mislili, da je pobegnil Langdon in so šli za njim. Velika Galerija je ostala prazna, tako, da sta se Sophia in Robert vrnila na kraj zločina, kjer sta ugotovila, da številke v sporočilu predstavljajo FIBONACCIJEVO ZAPOREDJE, za katerega je Robert vedel, da imajo pomen le v pravilnem zaporedju in da je pomešano zaporedje ključ oziroma, da številke kažejo, kako razvozlati preostali del sporočila. Ko sta premetala črke v obeh vrstah je bil zapis ANAGRAM za

Leonardo da Vinci
Mona Liza

Sophia sta odšla do sobe Salle des Etats, v kateri je visela slika Mona Liza, kjer sta odkrila nove sledi krvi, ki jih je puščal kustos. Tam sta na zaščitnem steklu pred sliko zagledala napis

ON NOVI VLADA TMI

Ravno takrat pa sta zaslišala korake, ki so se jima bližali. Sophia se je uspela skriti, medtem, ko je Langdona ujel varnostnik muzeja Claude Grouard, katerega se je ona spominjala še iz otroštva, zato je stopila iz skrivališča. Varnostnik je hotel poklicati okrepitve, vendar linije niso delale. Sophia je stopila do slike, ki je visela na nasprotni strani Mona Lize in našla majhen predmet, s katerega je visela zlata verižica. Ta predmet je bil zlati ključ, ki ga je kot otrok že videla pri dedku. Široka glava je bila v obliki križa in na njem je bil grb – lilija z začetnicama P.S. Spomnila se je, da ji je dedek povedal, da ta ključ odpira skrinjico, v kateri hrani veliko skrivnosti. Varnostnik je še vedno hotel priklicati okrepitve in skoraj mu je uspelo, zato je Sophia hitro snela sliko in mu zagrozila, da jo bo uničila, če ne odloži pištole in radijske zveze, kar je tudi storil. Ko sta zbežala iz muzeja, je Robertu povedala, da je bilo drugo kustosovo sporočilo anagram MADONA V VOTLINI na kateri je našla verižico. S Sophiejinim avtom sta zbežala z namenom čim prej priti na ameriško ambasado, kjer bi Robert dobil zatočišče. Med vožnjo mu je pokazala ključ in Robert je takoj ugotovil, da je ta ključ uraden znak bratovščine, ki se imenuje Priure de Sion – SIONSKO PRIORSTVO in je eden najstarejših še obstoječih redov na svetu. Med njihovimi člani so bili največji kulturniki in znanstveniki v zgodovini, tako Botticelli, kot sir Isaac Newton in Leonardo da Vinci, ki ga je vodil od leta 1510 do 1519, vendar je identiteta še živečih članov priorstva popolnoma tajna. Njihova naloga pa je bila, da varuje skrivnost Svetega Grala. Na hrbtne strani ključa sta zagledala napis

Rue Haxo 24

V tem času pa morilec Silas odide v cerkev Saint- Sulpice, kot mu je naročil učitelj. Tam ga sprejme sestra – nuna Sandrine, ki mu je na ukaz opata, dovolila ogled cerkve ponoči. Silasov namen pa je bil poiskati sklepnik, saj so mu vsi umorjeni povedali isto zgodbo – da je bratovščina sklepnik skrila pod rožno črto. Nuno Sandrino je poslal nazaj spat, vendar mu ona ni zaupala in se je skrila v cerkvi in ga

opazovala. Silas je odkorakal po medeninasti črti proti obelisku, kjer pod ploščo na tleh našel kamnito ploščo z vklesanim napisom Job 38,11. Na oltarju je našel Sveto pismo, kjer je našel poglavje, ki mu je dalo verz DO SEM POJDEŠ IN NE DALJE. Nuna ga opazuje in ugotovi s kakšnim namenom je Silas stopil v cerkev. Namreč on ni bil obiskovalec, ampak je bil skrivnostni menih Opusa Dei, ki hoče najti sklepnik. Stekla je v svojo sobo, kjer je pod posteljo imela zapečateni ovojnici, v kateri so bile štiri telefonske številke, ki jih mora poklicati v primeru, če kdo razbije kamnito ploščo na tleh, kar pomeni, da je bila razkrita identiteta najpomembnejših članov in da je eden izmed njih, ko so mu grozili s smrtjo povedal laž, ki ga je pripeljala do cerkve. Ko je poklicala na vse številke je ugotovila, da so vsi štirje že mrtvi, takrat pa je njo našel Silas in jo ubil.

Medtem, ko sta se Robert in Sophia vozila proti ulici Rue Haxo 24, je škof Aringarosa prispel na letališče v Rim, kjer ga je pričakal voznik, ki ga je peljal v Castel Gandolfo – papeževa poletna rezidenca. Tam so ga v knjižnici pričakali vatikanski tajnik, ki je vodil vse pravne zadeve Svetega sedeža in dva vplivna kardinala. V kovčku so mu dali za 20 milijonov obveznic z vatikanskim pečatom, ki naj bi bilo plačilo za sklepnik.

Prav tako je policija še vedno iskala Roberta in Sophio, ki sta jih prelisičila, ko sta odvrгла jopič na kamion. Ko so našli kombi so videli ukano, nato so se vrnili nazaj v muzej, kjer so našli čuvaja Grouarda, nato pa so izsledili Sophiin avto, ki sta ga pustila na železniški postaji, kjer sta namenoma kupila karti za Lille s kreditno kartico, da bi policijo ponovno zavedla.

Robert in Sophia sta prispela na ulico Rue Haxo 24, kjer je bila ZURIŠKA DEPOZITNA BANKA, ki je hranila anonimne bančne predale, ki so bili dostopni noč in dan. Računi niso bili vezani na imena, temveč na številčne šifre. S ključem, ki sta ga imela sta vstopila v banko in paznik ju je napotil do dvigala, hkrati pa obvestil upravnika, ter Interpol saj ju je prepoznal, da ju policija išče. Prišla sta do trezorja, kjer jima je upravitelj pokazal kam morata vstaviti ključ, in kam napisati številko desetmestnega računa. Sophia se je spomnila napisanih števil ob kustosovem telesu, ki jih je razvrstila po FIBONACCIJEVEM ZAPOREDJU dobila 10 mestno številko:

1 - 1 - 2 - 3 - 5 - 8 - 13 - 21

$$1 + 1 = 2$$

$$2 + 3 = 5$$

$$3 + 5 = 8$$

$$5 + 8 = 13$$

$$8 + 13 = 21$$

Trezor se je odprl. V njem sta našla zloščeno skrinjico približno tako veliko, kot škatla za čevlje in je imela okrašene tečaje. Na pokrovu je bila intarzija v obliki vrtnice – petlistna vrtnica, ki je priorski simbol za sveti gral. Ker je varnostnik obvestil policijo, je le ta prispela do banke. Zaprla je ulico, kar jima je povedal Andre Vernet, direktor banke, ki je vstopil v trezor. Obljubil jima je pomoč, tako da so z kombijem za prevoz denarja neovirano odšli mimo policije iz banke. Med vožnjo sta Robert in Sofia odprla skrinjico in v njej našla kripteks, kot je ugotovila Sophia, saj jih je po Da Vincijevih načrtih izdeloval njen dedek v prostem času. Povedala mu je, da je to neke vrste trezor za shranjevanje

skrivnih podatkov, ki ga je bilo mogoče odpreti samo z ustreznim geslom. Najdeni kripteks je bil sestavljen iz petih kulutov s črkami. Črke sta morala pravilno razvrstiti, da se bodo žlebovi v njih poravnali in valj se bo razprl.

Takrat se je kombi ustavil, vrata so se odprla, vendar je direktor banke Vernet meril v njiju s pištolo in zahteval, da mu vrneta skrinjico, ki jo bo vrnil nazaj v banko, vendar sta ga uspela prelisičiti in sama pobegniti s kombijem. Ker nista vedela, kako ugotoviti kje je gral sta se odločila da gresta do Leight Teabinga, ki je Robertov prijatelj in ve največ o Sionskem priorstvu in svetem gralu in živi na velikem posestvu Chatau Villeta. Ko ju je sprejel, je Teabing Sophii razložil, kaj je pravzaprav Sionsko priorstvo – da je pravzaprav, da so varovali kelih in da ni nobena kakšna čudežna usoda, ampak je simbol za ženskost, kot je to razložil na sami freski Zadnja večerja Leonardo de Vinco. Na tej freski kjer se je videlo apostol, ki sedi desno od njega, ni apostol ampak Marija Magdalena, ki naj bi bila po njegovem mnenju njegova žena. Postavljena sta bila zrcalno, med njima pa se je odpiral prazen prostor, kot da bi bil to kelih. Teabingovo mnenje je tudi bilo, da, če ne bi na Nizejskem konciliju izglasovali, da je Jezus božanski in ovrgli vse druge teorije o Magdaleni in o drugih apostolih, da bi to zamajalo temelje cerkve, če bi se vedelo, da ima Jezus ženo, zato so to skrivnost skrbno varovali - to Sionsko priorstvo.

V tem času, ko sta bila Robert in Sophia na dvoru pri Teabingu, pa je tudi morilec Silas dobil klic, v katerem so mu sporočili, kje se nahaja sklepni kamen - skript, ki sta ga imela Robert in Sophia in zato se je nemudoma odpravil k Teabingu.

Teabing je Sofiji in Robertu povedal tudi o tem, da je Marija Magdalena bila v času križanja Jezusa Kristusa noseča in da je bila naslednica Jezusovega prestola in da bi ona vodila to cerkev, vendar se je zato odločila, da je pobegnila v Francijo, kjer je rodila hčerko Saro in tako se je ta rod nadaljeval še do sedaj in to je tista skrivnost ki jo varuje Sionsko priorstvo.

Prav tako je na dvor v tem času prišla policija. Robert je Teabingu pokazal kripteks v zameno, da ju ne bi zatožil policiji. Teabing je bil nad kripteksom presenečen in navdušen, ter jima obljubil, da jima bo pomagal, vendar jih je takrat nenadoma napadel morilec Silas, ki se je v dvorec pritihtapil. Uspelo jim ga je obvladati in zvezati, ter skupaj z njim ter strežnikom zbežati z džipom na letališče, ter uiti policiji. Odšli so London. Ko so leteli, jima je Teabing takrat tudi povedal, da je Silas bojevnik in član Opus Dei, ker se to opazi po tem, da je sam sebe mučil, da bi trpel kot Jezus Kristus. Prav tako jima je tudi povedal, da če bi jima uspelo razvozlati kripteks, da bi v njem dobila papirusni zvitek, na katerem naj bi bil načrt do Svetega Grala oziroma do potomcev po Jezusu Kristusu.

Medtem je Robert ponovno odprl skrinjico, kje je na spodnji strani pokrova zagledal majno odprtino, nato je odstranil s konico peresa intarzijo vrtnice na pokrovu, kjer se je prikazal napis, ki ga ni razumel, prav tako tudi ne Teabing, a Sophie ga je prepoznala in prebrala:

Stara beseda modrosti zvitek osvobaja...roko njeni razdrti družini podaja...nagrobnik, ki častijo ga templarji, je ključ...in atbaš bo resnice luč.

Ugotovili so, da verzi govorijo o Bofametu. O kamniti glavi ki jo častijo templarji. Ker je beseda Bofamet sestavljena iz 7 črk, je Teabing ugotovil, da se v hebrejšini pravilno napiše

B a P V o M e T h

Z uporabo ATBAŠA , kjer so polovico hebrejske abecede napisali od leve proti desni, pod njo pa drugo polovico od desne proti levi

A B G D H V Z Ch T Y K L M N S O P Tz Q R Sh Th

A	B	G	D	H	V	Z	Ch	T	Y	K
Th	Sh	R	Q	Tz	P	O	S	N	M	L

Če besedi BaPVoMeTh napišemo brez samoglasnikov dobimo

B P V M Th

In s pomočjo matrice Atabaša so dobili:

B = Sh

P = V

V = P

M = Y

Th = A

Sh V P Y A

Ko je Sophia pogledala na kripteks je ugotovila, da na njej ni črke Sh, saj so bile črke latinske, prav tako pa se v hebrejščini črka Sh bere S, črka P pa se lahko izgovori tudi F, ter da črka V označuje, da je poleg nje samoglasnik O. Ugotovili so, da je beseda

S O F Y A

Ki v grščini pomeni modrost.

Sophia je začela sestavljati besedo na kripteksu in ko so bile vse črke poravnane s puščicami je potegnila valj v katerem je bil zvitek, ki je bil ovit okoli valjastega predmeta - novega kripteksa.

Na zvitku je bilo napisano:

**V Londonu papež viteza pokoplje.
Z delom sveto jezo si nakoplje.
Poišči jo, na grobu manjka krogla.
Rožno meso in maternica plodna.**

Ko so leteli proti Londonu, je tudi že stotnik Fache sklical agente s krajevne policije v Kentu, da naj Teabingovemu letalu dovolijo pristanek, ki naj ga obkolijo in prepovejo komurkoli izstopiti, vendar je

bil Teabing dosti bolj pretkan, saj je kljub navodilom, da letalo zaradi popravila hangarja odpeljejo do terminala le tega ni storil, saj je vedel, da jim je policija za petami. Uspelo mu je prepričati piota, da je vseeno odpeljal v njihov privatni hanger, kjer so zvezan Silas, Robert in Sophia skočili iz letala, ter se skrili v avto, dokler ni policija pregledala letala v katerem sta bila samo pilot, strežaj Remi in Teabing, ki pa sta se z avtom neovirano peljala do reševanja naslednje uganke. Ugotovili so, da morajo iti do templarske cerkve TEMPLE CHURCH.

V istem času pa se je škof Rangarosa dogovarjal s tem tako imenovanim učiteljem, da bi mu bil pripravljen plačati 20 milijonov dolarjev, da bi mu dal sveti Gral, ki bi ga imel shranjenega na sedežu Opus Dei v Londonu, oziroma želel je dobiti ta Sveti Gral in ga uničiti oziroma dobiti skrivnost, s katero, bi cerkev lahko skrila vsakršno povezavo o še morebitno živčih potomcih Jezusa Kristusa na zemlji in potem bi bila ta skrivnost za vedno izgubljena.

Ko so prispeli do cerkve so videli, da je zaprta, vendar jih je ministrant na prigovarjanje le spustil v cerkev, kjer so našli deset kamnitih vitezov – pet na eni in pet na drugi strani, ki so bili upodobljeni v bojnih oklepih, s ščiti in meči, razen enega, ki ni imel blazine, nima oklepa, nima tunike in nima meča. Ko so Robert, Sophia in Teabing bili v cerkvi, je je Teabingov služabnik Remy izpustil morilca Silasa, ter odšla v cerkev, kjer je Remy ugrabil Teabinga, medtem, ko je Silasu Robert izročil kripteks. Ko so Remy, Silas in Teabing odšli sta s Sophio odšla na podzemno postajo, od kjer je Sophia poklicala londonsko policijo, da bi prijavila ugrabitev Teabinga, pa se ji je oglasil Bezu Fache, ki ji je najprej povedal, da nista več osumljena, temveč, da sta v nevarnosti.

Robert in Sofija sta hitela v stavbo Kings College, ki je bil ustanovljena leta 1829 in je imel oddelek za teologijo in verske študije, ki je imela najbolj izpopolnjeno elektronsko knjižnico o verski literaturi na svetu, kjer jima je Pamela Gettum pomagala iskati rešitev, saj sta želela odkriti kraj kjer je sveti Gral pred Teabingovim služabnikom Remyem in Silasom. Remy se je Silasu predstavil kot, da je učitelj in ga je napotil v hišo Opus Dei, kjer naj bi prejel nagrado.

Potem se je zgodil preobrat.

Remy, ki se je izdajal za učitelja, ko je oddal Silasa, je potem izpustil Teabing, ker je bil v bistvu Teabing učitelj. Ta mu je za uspešno izpeljano prevaro dal nagrado, vendar ga je na koncu, ko sta nazdravljala v avtomobilu, zastrupil in Remy je umrl. Teabing je nato poklical policijo in rekel da se morilec nahajata v hiši Opus Dei.

Robert in Sofija sta končno razrešila uganko in ugotovila da vitez, ki je omenjen v uganki je v bistvu sir Isaac Newton, zato gresta v cerkev, kjer je bil pokopan in na katerem pogrebu so se zbrali kralji in plemiči, medtem, ko je obred vodil prijatelj Aleksander Pope. Pred njima je bil v cerkvi že Teabing, ki je čakal, da bosta tja prišla tudi Sophia in Robert, saj sam ni mogel rešiti uganke kripteksa, zato je na pokrov sarkofaga pri Newtonovih nogah. Začel jima je groziti s pištolo, hkrati jima tudi pove, da je v bistvu on naročil umor Sofijinega dedka in vseh ostalih senešalov, saj je na vsak način hotel dobiti to skrivnost.

Takrat, ko je Teabing poklical policijo, da se morilec nahaja v hiši Opus Dei, je ravno takrat v hišo prišel Škof Rangarosa, ker so bili tako dogovorjeni, da bi prišlo do izmenjava. In ker je Silas delal za Škofa, je pač Silas videl, da je bil prevaran in zato so ga tam policaji ustrelili. Škof Rangarosa je bil ranjen in potem je tudi Bezu Fache kasneje na prizorišču ugotovil, ko mu je Škof Rangarosa pač

rekel, da je bil pri spovedi Robert in da je on kriv, vendar je v bistvu bila tudi to še ena prevara. Takrat se je agent Bezum Fache zavedel, da so ga samo izrabili.

Teabing pove Sophii, da je v bistvu on hotel samo to, da bi se ta skrivnost povedala svetu, in da ni nič drugega hotel, predvsem pa nobenemu nič žalega ampak, da so žrtve nujne.

Robert je začel groziti s pištolo da ga bo ubil, če Sophia kot naslednica tega sionskega prerorstva ne odpre kripteksa, vendar ona gesla ni vedela, zato je potem poskušal še Robert odpreti kripteks, ki ga mu je uspelo sicer odpreti, vendar je skrivoma papirus skrnil v žep, kripteks pa je vrgel v zrak, Teabing pa ga je hotel uloviti, da se ne bi razbil, ker če bi se ta Kripteks razbil, bi bila skrivnost izgubljena.

V tistem trenutku so vdrli policaji, saj je Bezum Fache izsledil telefon, ki ga je imel Remy, vendar ga je uporabljal Teabing. Takoj so ga aretirali. Robert in Sophia sta bila pa prosta. Sophia pove, da mu je uspelo rešiti papirusni zvitek, na kateremu je nova uganka, ki sta jo razvozla in ugotovila, da morata do Rosslynske kapela, kjer pač piše, da sveti Gral leži pod tem Roslinom.

Ko sta prišla na kraj Rosslynske kapele, sta vstopila v to kapelo. V kapeli je mladenič okrog 25 -30 let ravno končeval ogled s turisti. Sophia in Robert sta ga prosila, če si lahko ogledata kapelo, kar jima je prijazno dovolil. Ko sta si kapelo natančno ogledala, nista v njej videla nobenih simbolov, ki bi nakazovali, na to, da je gral skrit v tej kapeli. Naenkrat se je Sophia spomnila, da je bila v tej kapeli že z dedkom kot majhna punčka, zato je po spominu stekla iz kapele do kamnite hiše, pred katero je stala neka stara ženska. Ko sta se zagledali sta imeli obe solze v očeh, saj je bila to njena babica in ona njena vnukinja.. Robert je vprašal vodiča, kdo je ta ženska in on mu je rekel, da je tudi njegova babica. Takrat je Robertu postalo jasno, da je Sophin brat živel pri babici in Sophia pri dedku. Obema pa so rekli, da jima je družina umrla v prometni nesreči, saj sta hotela, tako dedek Saunier in babica zaščititi svoje vnuke.

Takrat je Robert tudi vprašal Sophino babico, če je bil kdaj sv. Gral tukaj. Rekla mu je, da je bil, vendar da zdaj nihče več ne ve kje je, ker je ta skrivnost šla s Sophinim dedkom v grob, vendar rekla mu je tudi, da nekoč bo verjetno tudi sam ugotovil in razvozlal to skrivnost kje sveti gral je. Ta zgodba se zaključí. Sofija je pri svoji družini in z Robertom ohranila zelo dobre stike še naprej.

Zgodba se konča z epilogom in sicer je tako, da Robert dobi, ko je bil ravno v Parizu v hotelu Ritz neki preblisk in takrat mu postane jasno, kje bi lahko pač bil ta kelih, torej ti posmrtni ostanki Marije Magdalene in dokaz, da so potomci Jezusa Kristusa še živi.

Torej kot govori uganka, da pod starim Rozlinom leži, bi to lahko pomenilo to, da leži pod prvim podnevnikom na zemlji, ki so ga klicali tudi rožna črta in ta teče ravno skozi Pariz, zato gre po oznakah, ki so narisane na ulicah, kjer ta podnevnik teče. Po njihovi poti pride na mesto muzeja, torej do ogromne piramide. Drugi del uganke, torej med starimi mojstrovinami leži, saj to je res največji muzej.

Naslednji del uganke je meč in kelih varujeta mu vrata - Tukaj vidi, da piramida je kot simbol za ta meč, pod piramido notri v samem muzejem, pa se narobe obrnjena piramida zdi kot neka arhitekturna zanimivost, v bistvu pa predstavlja kelih.

Zadnji del uganke pa govori, da naposled pod zvezdnim nebom živi to - je pa pomenilo, da če prideš do tam in če pogledaš v nebo, vidiš to zvezdnato nebo, če je ponoči. Takrat mu je prišlo na pamet, da v bistvu lahko Marija Magdalena leži tukaj notri pod tem muzejem. S tem se pač knjiga konča.